Cuvântul Vieții

mișcarea focolarelor

Aprilie 2023

„Cugetați la cele de sus, nu la cele de pe pământ” (*Col* 3,2).

Abia se născuseră primele comunități creștine și deja apăreau conflicte din cauza interpretărilor false ale mesajului Evangheliei. Paul, care era în închisoare, află de aceste probleme din Colose și scrie acestei comunități.

Cuvântul vieții din această lună poate fi înțeles mai bine dacă este citit în interiorul pasajul în care se găsește: «Aşadar, dacă aţi înviat împreună cu Cristos, căutaţi cele de sus, unde Cristos şade la dreapta lui Dumnezeu! Cugetaţi la cele de sus, şi nu la cele de pe pământ, căci voi aţi murit şi viaţa voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu!»[1].

Pentru a depăși aceste contraste, Paul ne invită să ne îndreptăm gândurile, întreaga noastră ființă către Cristos cel înviat. Într-adevăr, prin botez, și noi suntem morți și înviați în Cristos. Putem trăi în „deja și încă nu” această viață nouă.

„Cugetați la cele de sus, nu la cele de pe pământ”

Evident că această posibilitate nu se obține o dată pentru totdeauna, ci trebuie căutată continuu într-o călătorie solicitantă care durează întreaga existență.

[1] *Col* 3,1-3.

Înseamnă să ne îndreptăm viața în sus. De fapt, Cristos a adus pe pământ viața cerului iar Paștele său este începutul noii creații, al unei noi omeniri. Aceasta ar fi consecința logică a celor care aleg să trăiască Evanghelia: o alegere care ne schimbă total mentalitatea, răstoarnă ordinea, scopurile pe care ni le oferă lumea, ne eliberează de condiționări făcându-ne să experimentăm o schimbare radicală. Până la urmă, Paul nu devalorizează „lucrurile pământești" pentru că, de când cerul a atins pământul prin Întruparea Fiului lui Dumnezeu, totul a fost reînnoit[2].

„Cugetați la cele de sus, nu la cele de pe pământ"

„Ce sunt „lucrurile de sus"?", scrie Chiara Lubich. „Acele valori pe care Isus le-a adus pe pământ și prin care se disting adepții săi. Ele sunt iubirea, concordia, pacea, iertarea, corectitudinea, puritatea, onestitatea, dreptatea etc. Sunt toate acele virtuți și bogății pe care le oferă Evanghelia. Cu ele și prin ele creștinii se mențin în realitatea lor de a fi înviați împreună cu Hristos. [...]

Și cum îți ții inima ancorată în cer, trăind în mijlocul lumii? Lăsându-ne călăuziți de gândurile și sentimentele lui Isus a cărui privire lăuntrică a fost mereu îndreptată către Tatăl și a cărui viață reflecta în fiecare clipă legea Cerului care este legea iubirii»[3].

„Cugetați la cele de sus, nu la cele de pe pământ"

Prezența creștinilor în lume se deschide cu curaj către noua viață a Paștelui. Sunt femei și bărbați noi care nu sunt din lume[4], dar care trăiesc în lume cu toate dificultățile prezente. Așa se spunea despre primii creștini:

---

[2] Cf. 2*Cor* 5,17: „Deci, dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă: cele vechi au trecut, iată, au devenit noi".

[3] C. Lubich, Cuvântul vieții aprilie 2001, in eadem, *Parole di Vita*, îngrijită de Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017) pp. 640-641.

[4] Cf. *In* 15,18-21.

„Ei locuiesc pe pământ, dar au cetățenia lor în ceruri. [...] Așa cum este sufletul în trup, tot așa sunt creștinii în lume»[5].

Alegerea curajoasă și în întregime evanghelică a unui muncitor care decide să ajute un coleg care tocmai a fost concediat, provoacă în cascadă un lanț de gesturi de fraternitate animate de mărturia sa.

„La fabrică au distribuit scrisori de concediere, dintre care una era adresată lui Giorgio. Cunoscându-i condițiile economice precare, îl invit să revină cu mine la biroul de personal: „Stau mai bine decât el - declar -, soția mea are un loc de muncă. Concediați-mă mai degrabă pe mine." Șeful promite că va cerceta din nou cazul. Când ieșim, Giorgio mă îmbrățișează emoționat. Firește faptul trece din gură în gură și alți doi muncitori, mai mult sau mai puțin în aceleași condiții ca mine, s-au oferit în locul altor doi muncitori concediați. Conducerea este nevoită să regândească metodele de alegere a disponibilizărilor. Auzind de acest fapt, parohul îl povestește în cadrul omiliei de duminică, fără a da nume. A doua zi mă anunță că două studente au mers să ducă toate economiile lor pentru muncitorii aflați în dificultate, declarând: „Vrem și noi să imităm gestul acelui muncitor" (B.S. – Brazilia)[6].

Sub îngrijirea Patriziei Mazzola și a echipei Cuvântul vieții

[5] *Scrisoarea către Diognet* 5,5-6,1, în *I Padri Apostolici,* îngrijită de A. Quacquarelli, Città Nuova, Roma 2001[2], pp. 356-357.
[6] Experiență luată din situl www.focolare.org.